

Паўторым галоўнае. У сувязі з выхадам на сушу ў земнаводных ускладнілася ўнутраная будова. У дарослых жаб дыханне ажыццяўляецца лёгкімі і скурай, а ў апалонікаў — скурай і жабрамі. Трохкамернае сэрца і два кругі кровазвароту. Пярэдні аддзел галаўнога мозга падзелены на два вялікія паўшар’і. Для вачэй земнаводных характэрна акамадацыя. З’явілася сярэдняе вуха. Размнажэнне адбываецца ў вадзе. Развіццё непрамое (са стадыяй лічынкі — апалонікам).

Пытанні і заданні. 1. Як і чым корміцца жаба азёрная? 2. Апішыце будову стрававальнай сістэмы жабы азёрнай. 3. Як дышае жаба на сушы і пад вадой? 4. У чым заключаецца галоўнае адрозненне крывяносных сістэм жабы азёрнай і акуня рачнога? 5. Апішыце будову нервовай сістэмы жабы азёрнай. 6. Якія органы пачуццяў развіты ў земнаводных? Што такое акамадацыя?

§ 36. Разнастайнасць, значэнне і ахова земнаводных

Успомніце: У чым значэнне вялікай відавой разнастайнасці жывёл?

Жаба сажалкавая

Жаба вострамордая

Мал. 121. Жабы

Разнастайнасць земнаводных. Усе віды сучасных земнаводных належаць да трох *атрадаў*: *Бясахвостыя земнаводныя*, *Хвастатыя земнаводныя*, *Бязногія земнаводныя*. Пазнаёмімся з некаторымі прадстаўнікамі бяхсхвостых і хвастатых земнаводных.

Атрад Бяхсхвостыя земнаводныя. Гэта самая шматлікая група сучасных земнаводных. На тэрыторыі нашай краіны водзіцца: чатыры віды жаб — *сажалкавая*, *вострамордая* (мал. 121), *травяная* (мал. ф-26), *азёрная*, тры віды рапук — *шэрая*, *зялёная*, *чаротавая* (мал. 122), а таксама *часночніца звычайная*, *жарлянка чырванабрухая* (мал. 123), *квакша звычайная* (мал. ф-27).

Жаба сажалкавая (мал. 121) і *жаба азёрная* маюць зялёную афарбоўку. Знешне адрозніць іх практычна немагчыма, але жаба азёрная буйнейшая. Большую частку жыцця гэтыя земнаводныя праводзяць каля

берагоў вадаёмаў. Размнажацца пачынаюць пасля заканчэння зімы. У гэты перыяд самцы гучна квакаюць.

Жаба травяная (мал. ф-26) і *жаба вострамордая* (мал. 121) падобны адна на адну. Афарбоўка бывае ад светла-бурых да рудых тонаў. На спіне і па баках можна заўважыць цёмныя плямы няправільнай формы. Бруха светлае, а ў жабы травяной — з мармуровым малюнкам. Большую частку жыцця гэтыя земнаводныя праводзяць на сушы — у лясах і на лугах. У вадаёмах іх можна сустрэць падчас размнажэння. У гэты перыяд самцы нягучна квакаюць, быццам буркочуць.

Рапухі (мал. 122) вядуць начны спосаб жыцця, а днём хаваюцца. Адрозніваюцца ад жаб сухой бугрыстай скурай і больш кароткімі і тоўстымі заднімі канечнасцямі. Рапухі дрэнна скачучы і часцей за ўсё перасоўваюцца паўзком. Добра развітыя лёгкія дазваляюць ім жыць удалечыні ад вадаёмаў — на агародах, у лясах, палях і парках. Размнажаюцца ў вадзе.

Выдзяленні ядавітых залоз, размешчаных за вачыма рапук, абараняюць жывёл ад шматлікіх ворагаў. Калі ядавіты сакрэт трапіць у вочы ці ў рот чалавека, абавязкова трэба прамыць іх чыстай праточнай вадой. *Рапуха чаротавая* (мал. 122) уключана ў Чырвоную кнігу Рэспублікі Беларусь.

Часночніца звычайная (мал. 123) нагадвае рапуху. Скура ў яе гладкая або злёгку бугрыстая. Ядавіты сакрэт, які выпрацоўваюць скурныя залозы, мае часночны пах (адсюль і назва амфібіі). Афарбоўка бывае ад светла-шэрага да рудого тонаў і характарызуецца цёмнымі плямамі. Жыве часночніца ў лясах, на лугах, у агародах, каля вадаёмаў. Аддае перавагу месцам з рыхлай глебай, у якую закопваецца днём. Размнажэнне адбываецца ў вадзе.

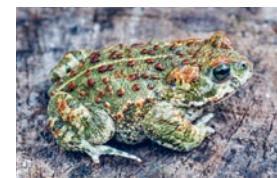
Жарлянка чырванабрухая (мал. 123) — невялікая жывёла з бугрыстай скурай. Выдзяленнямі скурных залоз жарлянкі чалавек атруціцца не можа. Афарбоўка спалучае чаргаванне плям ярка-аранжавага,

Рапуха серая

Рапуха зялёная

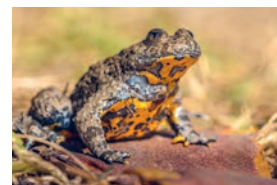

Рапуха чаротавая

Мал. 122. Рапухі

Часночніца
звычайная

Жарлянка чырванабрухая

Мал. 123. Прадстаўнікі
бясхвостых земнаводных

чырвонага і цёмна-сіняга колераў і бывае ад светла-шэрай да цёмна-шэрай. Месцы рассялення жарлянкі — дробныя ставы, азёры, балоты з глеістым або гліністым дном і буйной прыбярэжнай расліннасцю. На пясчаным дне не жыве. Летні перыяд праводзіць у вадзе, а зімовы — у натуральных сховішчах (норах грызуноў, ямах і інш.).

Квакша звычайная (мал. ф-27) — невялікая жывёла, якая большую частку жыцця праводзіць на дрэвах або высокіх травяністых раслінах. Спрытна лазіць па дрэвах дзякуючы дыскападобным прысоскам на пальцах. Афарбоўка цела зялёная, можа цямнець пры паніжэнні тэмпературы і павышэнні вільготнасці. Актыўныя квакшы звычайна ў начны час. Зімуюць у дуплах дрэў, пад камянямі або тоўстым пластом апалага лісця. Размнажаюцца ў вадзе цёплай парой года. У гэты перыяд самцы ўтвараюць гучныя гукі.

Трытон звычайны

Трытон грабенчатый

Мал. 124. Трытоны

Мал. 125. Саламандра звычайная

Атрад Хвастатыя земнаводныя. На тэрыторыі нашай краіны жывуць два прадстаўнікі хвастатых земнаводных: *трытон звычайны* і *трытон грабенчатый* (мал. 124). *Трытон грабенчатый* ўключаны ў Чырвоную кнігу Рэспублікі Беларусь.

У трытонаў доўгі хвост і кароткія слабыя канечнасці. Па сушы жывёлы перасоўваюцца марудна, аднак вельмі спрытныя ў вадзе. Дзякуючы хвасту трытоны хутка плаваюць. Час ад часу жывёлы падыхваюць да паверхні вады, каб папоўніць запасы паветра ў лёгкіх. Трытоны жывуць недалёка ад вадаёмаў, вядуць скрытны спосаб жыцця, хаваючыся ў старых пнях, ямах і іншых вільготных сховішчах.

Размнажэнне трытонаў адбываецца летам у вадзе. У гэты перыяд у самцоў на спіне і хвасце вырастае мяккі зубчасты грэбень, які потым знікае. Зімуюць трытоны ў наземных хованках — дуплах, норах грызуноў, глебе, пад карой дрэў.

Саламандры насяляюць раёны з цёплым і вільготным кліматам, аддаюць перавагу горным ці ўзгорыстым мясцінам, зарослым лесам. Іх скурныя выдзяленні ядавітыя. Афарбоўка цела яркая і добра заўважная іншым жывёлам. Напрыклад, у *саламандры звычайнай* яна чорна-жоўтая (мал. 125). На тэрыторыі Беларусі саламандры не сустракаюцца.

Атрад Бязногія земнаводныя. Другая назва прадстаўнікоў атрада — чарвягі. Знешне нагадваюць буйных чарвякоў (мал. 126). Жывуць чарвягі ў тропіках. Кормяцца мурашамі, тэрмітамі і іншымі беспазваночнымі. Многія прадстаўнікі бязногіх земнаводных ахоўваюць сваю кладку яец, праяўляючы клопат аб патомстве.

Кольчатая чарвяга

Значэнне і ахова земнаводных. Земнаводныя знішчаюць велізарную колькасць насякомых — шкоднікаў сельскай гаспадаркі і пераносчыкаў узбуджальнікаў захворванняў чалавека і жывёл. Многія жабы, селячыся на палях і ў агародах, кормяцца слімакамі і іншымі шкоднікамі сельскагаспадарчых культур.

Цэйлонская чарвяга

Самі земнаводныя з'яўляюцца кормам для паўзуноў, птушак і млекакормячых. У некаторых краінах жабы — прамысловыя жывёлы. Іх разводзяць на спецыяльных фермах.

Мал. 126. Прадстаўнікі атрада Бязногія земнаводныя

Жаб спажывалі практычна ўсе старажытныя плямёны, аднак менавіта французскія кухары зрабілі смажаныя жабыныя лапкі далікатэснай стравай. Цяпер іх гатуюць у многіх краінах свету.

Земнаводных чалавек выкарыстоўвае ў навуковых даследаваннях і з навучальнымі мэтамі (жабы, трытоны).

Жабы могуць наносіць значную шкоду сажалкавым гаспадаркам, паядаючы малькоў рыб, а апалонікі — рыбін корм.

Для захавання земнаводных нельга забруджваць дробныя вадаёмы, у якіх яны размнажаюцца. На шляхах міграцыі амфібіяў у перыяд размнажэння з месцаў зімовак да вадаёмаў чалавек уладкоўвае загараджальныя збудаванні, робіць спецыяльныя тунэлі пад аўтамабільнымі дарогамі. Па гэтых тунэлях жывёлы могуць перамяшчацца без рызыкі для жыцця (мал. 127).

а

б

Мал. 127. Загараджальныя збудаванні: а) каля аўтамабільнай дарогі; б) тунэль для жаб

Паўторым галоўнае. Прадстаўнікі атрада Бясхвостыя земнаводныя — жабы, рапухі, часночніцы, квакшы, жарлянкi. Прадстаўнікі атрада Хвастатыя земнаводныя — трытоны, саламандры. Земнаводныя з'яўляюцца важнымі звёнамі ў ланцугах харчавання. Некаторыя віды земнаводных уключаны ў Чырвоную кнігу Рэспублікі Беларусь.

Пытанні і заданні. 1. Якія віды жаб і рапук насяляюць тэрыторыю нашай краіны? 2. У чым падабенства жаб і рапук? Чым яны адрозніваюцца? 3. Апішыце асаблівасці будовы і спосаб жыцця трытонаў. 4. Якую ролю выконваюць земнаводныя ў прыродзе? 5. Раскажыце пра значэнне земнаводных у жыцці чалавека. 6. Рапухі здабываюць сабе корм ноччу. Падумайце, чым карысна такая асаблівасць у паводзінах жывёл для сельскай гаспадаркі?

ПАДВЯДЗЁМ ВЫНІКІ

Асноўныя прыметы <i>класа Земнаводныя</i>	
Прадстаўнік	<i>Жаба азёрная</i>
Асяроддзе пражывання	Наземна-паветранае, воднае
Асаблівасці знешняй будовы	Цела кароткае, шырокае. Складаецца з галавы, тулава, пярэдніх і задніх канечнасцей. Хвост не заўважны. Галава рухома злучана з тулавам. Ёсць рухомыя павекі
Покрывы цела	Скура голая, пакрытая слоём слізі
Шкілет	Касцявы. Уключае: чэрап, пазваночнік, шкілет пярэдніх канечнасцей (косці плечавага пояса і косці свабодных пярэдніх канечнасцей), шкілет задніх канечнасцей (косці тазавага пояса і косці свабодных задніх канечнасцей). Наяўнасць вялікай колькасці храстковых элементаў. Пазваночнік: шыйны, тулаўны, крыжавы і хваставы аддзелы
Мышачная сістэма	Мышцы брушнай сценкі і пучкі мышцаў канечнасцей, галавы, ротаглотачнай поласці
Стрававальная сістэма	Пярэдні аддзел (ротаглотачная поласць, стрававод, страўнік), тонкая кішка, тоўстая кішка. Ёсць слінныя залозы, печань, жоўцевы пузыр, падстраўнікавая залоза, клаака
Дыхальная сістэма	У дарослых асобін — скура і лёгкія. У апалонікаў — скура і жабыры
Крывяносная сістэма	Замкнёная. Сэрца трохкамернае: два перасэрдзі і жалудачак. Два кругі кровазвароту. У апалонікаў — адзін круг кровазвароту. Халаднакроўныя

Нервовая сістэма	Галаўны і спінны мозг (цэнтральная нервовая сістэма), нервы, якія ідуць ад галаўнога мозга і спіннага мозгу да ўсіх органаў. Галаўны мозг: пярэдні мозг, прамежжавы мозг, сярэдні мозг, мазжачок і прадаўгаваты мозг. Фарміруюцца вялікія паўшар’і пярэдняга мозга
Органы пачуццяў	Орган зроку — вочы. Бачаць аб’екты, якія рухаюцца. Характэрна акамадацыя. Орган слыху — унутранае і сярэдняе вуха, адна слыхавая костачка (стрэмечка). Орган нюху — парныя нюхальныя мяшчкі. У апалонікаў ёсць бакавая лінія
Выдзяляльная сістэма	Пара тулаўных нырак. Мачавы пузыр
Палавая сістэма	Раздзельнаполыя. Апладненне знешняе. Развіццё непрамое (са стадыяй лічынкі)

§ 37. Клас Паўзуны. Асяроддзе пражывання, знешняя будова, шкілет і мышачная сістэма

Успомніце: 1. Якія асаблівасці будовы насельнікаў наземна-паветранага асяроддзя вы ведаеце? 2. Які рост называецца перарывістым? У якіх раней вывучаных жывёл ён назіраўся?

Клас Паўзуны, або **Рэптыліі**, — гэта жывёлы, размнажэнне і развіццё якіх не патрабуе наяўнасці воднага асяроддзя. Рэптыліі валодаюць эфектыўнымі прыстасаваннямі да жыцця на сушы. Да іх належаць яшчаркі, змеі, чарапахі, кракадзілы. Разгледзім асаблівасці будовы прадстаўнікоў **класа Паўзуны** на прыкладзе *яшчаркі порсткай* (мал. 128).

Асяроддзе пражывання і знешняя будова. Яшчарка порсткая сустракаецца на тэрыторыі нашай краіны ў сухіх месцах, якія добра праграваюцца сонцам. Жывуць яшчаркі парамі. Ноччу хаваюцца ў норках, пад камянямі, пнямі. Там жа і зімуюць.

Яшчарка порсткая — жывёла даўжынёй не больш за 20 см. Афарбоўка цела бывае ад буравай да зялёна-бурай і дазваляе жывёле добра маскіравацца сярод камянёў і травы. Асноўныя аддзелы цела — галава, тулава, хвост; ёсць дзве пары канечнасцей (пярэднія і заднія). Завостраная спераду *галава* злучаецца з *тулавам* кароткай

Мал. 128. Яшчарка порсткая